



# Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (seitsemäs jaosto)

11 päivänä heinäkuuta 2019\*

Jäsenyysveloitteiden noudattamatta jättäminen – Alkoholin ja alkoholijuomien valmisteverot – SEUT 110 artikla – Direktiivi 92/83/ETY – Direktiivi 92/84/ETY – Asetus (EY) N:o 110/2008 – Alemman valmisteveron määrän soveltaminen tsipouro- ja tsikoudia-nimisten kotimaisten tuotteiden valmistamiseen

Asiassa C-91/18,

jossa on kyse SEUT 258 artiklaan perustuvasta jäsenyysveloitteiden noudattamatta jättämistä koskevasta kanteesta, joka on nostettu 8.2.2018,

**Euroopan komissio**, asiamiehinään A. Kyratsou ja F. Tomat,

kantajana,

vastaan

**Helleenien tasavalta**, asiamiehinään M. Tassopoulou ja D. Tsagkaraki,

vastaajana,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (seitsemäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja T. von Danwitz sekä tuomarit C. Vajda ja A. Kumin (esittelevä tuomari),

julkisasiamies: E. Sharpston,

kirjaaja: A. Calot Escobar,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,

on antanut seuraavan

## tuomion

- 1 Euroopan komissio vaatii kanteellaan unionin tuomioistuinta toteamaan, että Helleenien tasavalta ei ole noudattanut

\* Oikeudenkäyntikieli: kreikka.

- alkoholin ja alkoholijuomien valmisteverojen rakenteiden yhdenmukaistamisesta 19.10.1992 annetun neuvoston direktiivin 92/83/ETY (EYVL 1992, L 316, s. 21), 19 ja 21 artiklan, luettuna yhdessä kyseisen direktiivin 23 artiklan 2 kohdan kanssa, ja SEUT 110 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on antanut ja pitänyt voimassa lainsäädännön, jossa ”vakituisiksi tislaajiksi” kutsuttujen tislausyritysten valmistamaan tsipouroon ja tsikoudiaan sovelletaan tavanomaiseen kansalliseen valmisteveron määrään verrattuna 50 prosentilla alennettua valmisteveron määrää, kun taas muista jäsenvaltioista tuoduista alkoholijuomista kannetaan tavanomaisen valmisteveron määrän mukainen vero
- direktiivin 92/83 19 ja 21 artiklan, luettuna yhdessä kyseisen direktiivin 22 artiklan 1 kohdan ja alkoholin ja alkoholijuomien valmisteverojen määrien lähentämisestä 19.10.1992 annetun neuvoston direktiivin 92/84/ETY (EYVL 1992, L 316, s. 29) 3 artiklan 1 kohdan kanssa, sekä SEUT 110 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on antanut ja pitänyt voimassa lainsäädännön, jossa ”satunnaisiksi tislaajiksi” kutsuttujen pienten tislaajien valmistamaan tsipouroon ja tsikoudiaan sovelletaan tässä lainsäädännössä säädetyn edellytyksin huomattavasti alennettua valmisteveron määrää, kun taas muista jäsenvaltioista tuoduista alkoholijuomista kannetaan tavanomaisen valmisteveron määrän mukainen vero.

### **Asiaa koskevat oikeussäännöt**

#### ***Unionin oikeus***

- 2 Direktiivin 92/83 johdanto-osan 16., 17. ja 20. perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”jäsenvaltioiden olisi annettava soveltaa alennettuja valmisteverojen määriä tai valmisteverovapauksia tiettyihin alueellisiin ja perinteisiin tuotteisiin,

alennetut valmisteverojen määrät, joita jäsenvaltioiden annetaan soveltaa, eivät saa aiheuttaa kilpailun vääristymistä sisämarkkinoilla,

– –

jäsenvaltioiden olisi kuitenkin annettava soveltaa valmisteverovapauksia, jotka perustuvat tuotteiden käyttöön niiden alueella.”

- 3 Direktiivin 19 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Jäsenvaltioiden on kannettava etyylialkoholista valmisteveroa tämän direktiivin mukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden on vahvistettava valmisteverojensa määrät direktiivin 92/84/ETY mukaisesti.”

- 4 Direktiivin 92/83 20 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Tässä direktiivissä ’etyylialkoholilla’ tarkoitetaan:

- kaikkia CN-koodeihin 2207 ja 2208 kuuluvia tuotteita, joiden todellinen alkoholipitoisuus on suurempi kuin 1,2 tilavuusprosenttia, mukaan lukien tuotteet, jotka muodostavat osan muuhun yhdistetyn nimikkeistön ryhmään kuuluvasta tuotteesta,

– – ”

5 Direktiivin 21 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Etyylialkoholin valmistevero on vahvistettava 20 °C:n lämpötilassa olevan puhtaan alkoholin hehtolitraa kohti ja laskettava puhtaan alkoholin hehtolitrojen lukumäärän perusteella. Jollei 22 artiklassa toisin säädetä, jäsenvaltioiden on sovellettava samaa valmisteveron määrää kaikkiin etyylialkoholin valmisteveron alaisiin tuotteisiin.”

6 Direktiivin 22 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Jäsenvaltiot voivat soveltaa alennettuja valmisteverojen määriä pienten tislamojen valmistamaan etyylialkoholiin seuraavin rajoituksin:

- alennettuja valmisteverojen määriä, jotka voivat olla valmisteveron vähimmäismäärää alhaisempia, ei saa soveltaa yritysisiin, jotka tuottavat enemmän kuin 10 hehtolitraa puhdasta alkoholia vuodessa. Jäsenvaltiot, jotka 1 päivänä tammikuuta 1992 ovat soveltaneet alennettuja valmisteverojen määriä 10–20 hehtolitraa puhdasta alkoholia vuodessa tuottaviin yritysisiin, voivat kuitenkin jatkaa niiden soveltamista,
- alennetut valmisteveron määrät eivät saa olla enempää kuin 50 prosenttia tavanomaista kansallista valmisteveron määrää alhaisempia.

2. Alennettuja valmisteverojen määriä sovellettaessa ’pienellä tislamalla’ tarkoitetaan tislamaa, joka on oikeudellisesti ja taloudellisesti riippumaton muista tislamoista eikä harjoita lisenssivalmistusta.

--

4. Jäsenvaltiot voivat säätää, että pienten tuottajien tuottama alkoholi on luovutettava vapaaseen liikkeeseen heti, kun se on valmistettu (jos nämä tuottajat eivät itse ole suorittaneet mitään yhteisön sisäistä liiketointa), asettamatta sitä verottoman varastoinnin menettelyyn, ja että sitä on verotettava vakiomääräisesti ja lopullisesti.

--”

7 Direktiivin 23 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Seuraavat jäsenvaltiot voivat soveltaa alennettuja valmisteverojen määriä, jotka voivat olla valmisteveron vähimmäismäärää alhaisempia mutta eivät enempää kuin 50 prosenttia tavanomaista kansallista etyylialkoholin valmisteveron määrää alhaisempia, seuraaviin tuotteisiin:

--

2) Helleenien tasavalta [tislattujen alkoholijuomien määritelmää, kuvausta ja esittelyä koskevista yleisistä säännöistä 29.5.1989 annetussa neuvoston] asetuksessa (ETY) N:o 1576/89 [(EYVL 1989, L 160, s. 1)] määriteltiin aniksella maustettuun tislattuun alkoholijuomaan, joka on väritöntä ja jonka sokeripitoisuus on enintään 50 grammaa litrassa ja jossa perinteisillä enintään 1 000 litran vetoisilla kuparisilla panostislauslaitteistoilla tislamalla maustetun alkoholin osuuden on oltava vähintään 20 prosenttia lopputuotteen todellisesta alkoholipitoisuudesta.”

8 Asetus N:o 1576/89 on kumottu ja korvattu tislattujen alkoholijuomien määritelmistä, kuvauksesta, esittelystä, merkinnöistä ja maantieteellisten merkintöjen suojaamisesta sekä neuvoston asetuksen N:o 1576/89 kumoamisesta 15.1.2008 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 110/2008 (EUVL 2008, L 39, s. 16).

9 Asetuksen N:o 110/2008 4 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Tislatut alkoholijuomat luokitellaan liitteessä II säädettyjen määritelmien mukaisesti.”

10 Tämän asetuksen liitteessä II säädetään seuraavaa:

”\_ \_

6. Rypäleiden puristejäännöksestä tislattu väkevä alkoholijuoma tai marc

- a) Rypäleiden puristejäännöksestä tislattu väkevä alkoholijuoma tai marc on tislattu alkoholijuoma,
  - i) joka valmistetaan käymisteitse yksinomaan rypäleiden puristejäännöksestä ja vesihöyryn kanssa tislaamalla joko sellaisenaan tai sen jälkeen, kun vettä on lisätty;
  - ii) jossa juoman valmistuksessa sallitun puristejäännökseen lisättävän pohjasakan määrä on enintään 25 kilogrammaa 100 kilogrammassa käytettyä rypäleen puristejäännöstä;
  - iii) jossa pohjasakasta peräisin olevan alkoholin määrä on enintään 35 prosenttia lopputuotteen alkoholin kokonaismäärästä;
  - iv) jonka tislauksen suoritetaan puristejäännöstä poistamatta siten, että tisleen alkoholipitoisuus on vähemmän kuin 86 tilavuusprosenttia;
  - v) jonka uudelleentislauksen samaan alkoholipitoisuuteen on sallittua;
  - vi) jonka haihtuvien aineiden pitoisuus on vähintään 140 grammaa hehtolitrassa 100-tilavuusprosenttista alkoholia ja suurin metanolipitoisuus 1 000 grammaa hehtolitrassa 100-tilavuusprosenttista alkoholia.
- b) Rypäleiden puristejäännöksestä tislattun väkevän alkoholijuoman tai marcin alkoholipitoisuuden on oltava vähintään 37,5 tilavuusprosenttia.
- c) Alkoholia ei saa lisätä, kuten liitteessä I olevassa 5 kohdassa on määritelty, laimennettuna eikä laimentamattomana.
- d) Rypäleiden puristejäännöksestä tislattua väkevää alkoholijuomaa tai marcia ei saa maustaa. Tämä ei sulje pois perinteisiä valmistusmenetelmiä.
- e) Rypäleiden puristejäännöksestä tislattu alkoholijuoma tai marc saa sisältää värin mukauttamiseksi vain lisättyä sokerikulööriä.

--

28. *Anis*

- a) *Anis* on aniksella maustettu väkevä alkoholijuoma, jolle ominainen aromi on peräisin yksinomaan aniksesta (*Pimpinella anisum* L.) ja/tai tähtianiksesta (*Illicium verum* Hook f.) ja/tai saksankuminasta (*Foeniculum vulgare* Mill.).
- b) *Aniksen* alkoholipitoisuuden on oltava vähintään 35 tilavuusprosenttia.
- c) *Aniksen* valmistuksessa saa käyttää vain direktiivin 88/388/ETY 1 artiklan 2 kohdan b alakohdan i alakohdassa määriteltyjä luontaisia aromiaineita ja mainitun kohdan c alakohdassa määriteltyjä aromivalmisteita.

29. Tislattu *anis*

- a) Tislattu *anis* on *anis*, joka sisältää alkoholia, joka on tislattu luokassa 28 olevassa a alakohdassa tarkoitettujen siementen kanssa ja maantieteellisten merkintöjen tapauksessa mastiksin sekä muiden aromisten siemenien, kasvien ja hedelmien kanssa; tällaisen alkoholin osuuden on oltava vähintään 20 % tislattun aniksen sisältämästä alkoholista.
- b) Tislattun *aniksen* alkoholipitoisuuden on oltava vähintään 35 tilavuusprosenttia.
- c) Tislattun *aniksen* valmistuksessa saa käyttää vain direktiivin 88/388/ETY 1 artiklan 2 kohdan b alakohdan i alakohdassa määriteltyjä luontaisia aromiaineita ja mainitun kohdan c alakohdassa määriteltyjä aromivalmisteita.

--”

- 11 Mainitun asetuksen 15 artiklan 2 kohdan mukaan tislattujen alkoholijuomien maantieteelliset merkinnät on rekisteröity asetuksen liitteeseen III. Tässä liitteessä olevan 6 ja 29 kohdan sanamuoto on seuraava:

"Tuoteryhmä	Maantieteellinen merkintä	Alkuperämaa (täsmällinen maantieteellinen alkuperä esitetään teknisessä asiakirjassa)
6. Rypäleiden puriste-jäännöksestä tislattut väkevät alkoholijuomat		
	<i>Marc de Champagne/Eau-de-vie de marc de Champagne</i>	Ranska
	--	--
	<i>Aguardente Bagaceira Bairrada</i>	Portugali
	--	--
	<i>Orujo de Galicia</i>	Espanja
	<i>Grappa</i>	Italia
	--	--
	<i>Τσικουδιά /Tsikoudia</i>	Kreikka
	<i>Τσικουδιά Κρήτης/Tsikoudia Kreetalta</i>	Kreikka
	<i>Τσίπουρο /Tsipouro</i>	Kreikka
	<i>Τσίπουρο Μακεδονίας/Tsipouro Makedoniasta</i>	Kreikka
	<i>Τσίπουρο Θεσσαλίας/Tsipouro Thessaliasta</i>	Kreikka
	<i>Τσίπουρο Τυρνάβου/Tsipouro Tyrnavorista</i>	Kreikka
	<i>Eau-de-vie de marc de marque nationale luxembourgeoise</i>	Luxemburg
	<i>Ζιβανία/Τζιβανία/Ζιβάνα/Zivania</i>	Kypros
	<i>Törkölypálinka</i>	Unkari
--		
29. Tislattu anis		
	<i>Ouzo/ Ούζο</i>	Kypros, Kreikka
	<i>Ούζο Μυτιλήνης/Ouzo Mytilinistä</i>	Kreikka
	<i>Ούζο Πλωμαρίου/Ouzoe Plomarista</i>	Kreikka
	<i>Ούζο Καλαμάτας/ Ouzo Kalamatasta</i>	Kreikka
	<i>Ούζο Θράκης/ Ouzo Traakiasta</i>	Kreikka

	<i>Ούζο Μακεδονίας/ Ouzo</i> Makedoniasta	Kreikka”
--	--	----------

12 Direktiivin 92/84 3 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään seuraavaa:

”– – alkoholin valmisteveron vähimmäismäärä on 1 päivästä tammikuuta 1993 vahvistettava 550 [euroksi] hehtolitralta puhdasta alkoholia.”

### ***Kreikan oikeus***

13 Lain 3845/2010 (FEK A’65/6.5.2010) 4 §:n 3 momentin b kohdassa säädetään seuraavaa:

”Ouzon valmistamiseen tarkoitettuun tai tsipouroon ja tsikoudiaan sisältyvään etyylialkoholiin sovelletaan voimassa olevaan tavanomaiseen valmisteveron määrään verrattuna viidelläkymmenellä prosentilla (50 %) alennettua etyylialkoholin valmisteveron määrää. Alennettu valmisteveron määrä vahvistetaan tuhanneksi kahdeksisadaksi kahdeksikymmeneksiviideksi (1 225) euroksi dehydroidulta etyylialkoholin hehtolitralta.”

14 Lain 2960/2001 (FEK A’265/22.11.2001) 82 §:n, sellaisena kuin se on muutettuna lailla 2969/2001 (FEK A’281/18.12.2001), otsikkona on ”Ensimmäiseen ryhmään kuuluvien ’satunnaisten’ tislaajien tsipouron ja tsikoudian verotus”, ja sen sanamuoto on seuraava:

”1. Rypäleiden puristejäännöksestä tislatuista väkevästä alkoholijuomista ja pienille tislaajille (satunnaiset tislaajat) sallituista muista aineista lain 2969/2001 7 §:n E momentin mukaisesti valmistetusta tsipourosta ja tsikoudiasta kannetaan vakiomääräinen vero, jonka määrä on viisikymmentäyhdeksän senttiä (0,59 euroa) 1 kilogrammalta lopputuotetta.

2. Vero maksetaan tislausluvan antamisen yhteydessä luvansaajan niiden rypäleiden puristejäännöksen tai muiden sallittujen aineiden, jotka hän aikoo käyttää, ja tsipouron tai tsikoudian, jotka hän tuottaa, määristä antaman ilmoituksen perusteella.

3. Edellä mainittu tuote luovutetaan kulutukseen ilman paikkaa tai aikaa koskevia rajoituksia laissa säädettyjen verotusasiakirjojen antamisella.”

15 Lain 2969/2001 7 §:n E momentin 1, 3 ja 8 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1) viininviljelijät ja 2 momentissa tarkoitettujen muiden aineiden tuottajat saavat tislata tuotantonsa raaka-aineita – – kyseisen alueen tullipäällikön kunkin kunnan tai kunnan osan osalta määräämän sellaisen kahden kuukauden ajanjakson aikana, joka sijoittuu kunkin vuoden 1.8. ja sitä seuraavan vuoden 31.7. väliselle ajalle. – –

– –

3) Tislaukseen vaaditaan sen tullitoimipaikan antama lupa, jonka alueelle tislauksessa käytetty tislauslaite on asennettu. Lupa voidaan myöntää tuottajalle enintään kahdeksaksi peräkkäiseksi tai erilliseksi 24 tunnin jaksoksi, ja sen keston on riiputtava tislaukseen tarkoitettujen raaka-aineiden määrästä. – –

– –

8) Tuottajat tai ostajat luovuttavat lopputuotteen kulutukseen kirjanpitoalaisia säädettyjen verotusasiakirjojen kanssa, irtotavarana, lasisissa astioissa ilman minkäänlaisia standardisoimistoimenpiteitä. Jos tuottaja toimii itse tuotteen jakelijana, tuotteen mukana on oltava tislauslupa ja kuitti suoritetusta valmisteverosta.”

### **Oikeudenkäyntiä edeltävä menettely**

- 16 Komissiolle tehtiin kantelu tsipouro- ja tsikoudia-nimisiin alkoholijuomiin Kreikan lainsäädännön perusteella sovellettavasta valmisteveron määrästä. Tutkittuaan kantelun komissio lähetti 28.10.2011 Helleenien tasavallalle virallisen huomautuksen, jossa se totesi, että Helleenien tasavalta ei ollut noudattanut yhtäältä direktiivien 92/83 ja 92/84 ja toisaalta SEUT 110 artiklan mukaisia velvoitteitaan.
- 17 Helleenien tasavalta vastasi viralliseen huomautukseen 11.4.2012 päivätyllä kirjeellä, jossa se ilmoitti komissiolle erityisesti aikomuksestaan muuttaa pieniä tislaajia koskevaa kansallista lainsäädäntöään.
- 18 Koska komissio ei saanut 20.6.2012 Helleenien tasavallalle lähettämässään kirjeessään vaatimiaan tietoja ilmoitetuista lakimuutoksista, komissio lähetti 27.9.2013 Helleenien tasavallalle täydentävän virallisen huomautuksen, johon Helleenien tasavalta vastasi 11.4.2014.
- 19 Koska Helleenien tasavallan vastaus ei tyydyttänyt komissiota, se toimitti 25.9.2015 päivätyllä kirjeellään kyseiselle jäsenvaltiolle perustellun lausunnon, jossa se toisti virallisessa huomautuksessa ja täydentävässä virallisessa huomautuksessa esittämänsä moitteet. Komissio kehotti kyseistä jäsenvaltiota toteuttamaan perustellun lausunnon noudattamisen edellyttämät toimet lausunnon vastaanottamisesta alkavan kahden kuukauden määräajan kuluessa.
- 20 Helleenien tasavalta ilmoitti 21.1.2016 päivätyssä vastauksessaan, että se aikoi muuttaa olemassa olevaa kansallista lainsäädäntöä yhtäältä laajentamalla tsipouroon ja tsikoudiaan sovellettavan, tavanomaiseen kansalliseen valmisteveron määrään verrattuna 50 prosentilla alennetun valmisteveron määrän soveltamisen muista jäsenvaltioista peräisin oleviin muihin rypäleiden puristejäännöksestä tislattuihin väkeviin alkoholijuomiin ja toisaalta rajoittamalla pienten tislaajien valmistamasta tsipourosta ja tsikoudiasta kannettavan 50 prosentilla alennetun valmisteveron määrän soveltamisen 120 kilogramman tuotantomäärään vuotta ja tuottajaa kohti ja määräämällä, että kyseisen tsipouron ja tsikoudian on oltava tarkoitettu yksinomaan yksityiseen käyttöön, ja kieltämällä sen kaikenlaisen kaupallisen myynnin.
- 21 Komissio ilmoitti 11.2.2016 Helleenien tasavallalle, että kyseisellä lakihankkeella ei täytetä Helleenien tasavallalla yhtäältä direktiivin 92/83 ja direktiivin 92/84 ja toisaalta SEUT 110 artiklan nojalla olevia velvoitteita.
- 22 Koska komissio ei ollut saanut Helleenien tasavallalta mitään lisätietoja, se nosti nyt käsiteltävänä olevan kanteen.

### **Kanne**

- 23 Komissio esittää kanteensa tueksi kaksi perustetta, jotka koskevat yhtäältä direktiivin 92/83 19 ja 21 artiklan, luettuna yhdessä kyseisen direktiivin 23 artiklan 2 kohdan kanssa, ja SEUT 110 artiklan rikkomista ja toisaalta direktiivin 92/83 19 ja 21 artiklan, luettuna yhdessä kyseisen direktiivin 22 artiklan 1 kohdan ja direktiivin 92/84 3 artiklan 1 kohdan kanssa, sekä SEUT 110 artiklan rikkomista.

***Direktiivin 92/83 19 ja 21 artiklan, luettuna yhdessä kyseisen direktiivin 23 artiklan 2 kohdan kanssa, ja SEUT 110 artiklan rikkomista koskeva ensimmäinen kanneperuste***

*Asianosaisten lausumat*

- 24 Komission ensimmäinen kanneperuste jakaantuu kahteen osaan.
- 25 Komissio väittää tämän kanneperusteen ensimmäisessä osassa, että ”vakituisiksi tislajiksi” kutsuttujen tislausyritysten valmistamaan tsipouroon ja tsikoudiaan sovellettava Kreikan valmisteverolainsäädäntö ei sovellu yhteen direktiivin 92/83 19 ja 21 artiklan sekä 23 artiklan 2 kohdan kanssa.
- 26 Komissio esittää tästä, että direktiivin 92/83 19 ja 21 artiklan mukaan Helleenien tasavalta on velvollinen soveltamaan tavanomaista valmisteveron määrää tsipouroon ja tsikoudiaan eikä tähän määrään nähden 50 prosentilla alennettua valmisteveron määrää. Kaikki tästä periaatteesta tehtävät poikkeukset voidaan hyväksyä ainoastaan siinä tapauksessa, että poikkeaminen on nimenomaisesti sallittu unionin oikeudessa. Kyseisen direktiivin 23 artiklassa hyväksytään poikkeukset ainoastaan kahden tuotteen osalta, joihin tsipouro ja tsikoudia eivät kuulu.
- 27 Direktiivin 92/83 23 artiklan, joka on poikkeussäännös, laajentava tulkinta on suljettu pois. Asetuksen N:o 1576/89, joka korvattiin asetuksella N:o 110/2008, mukaan tsipouro ja tsikoudia kuuluvat nimittäin tislattujen alkoholijuomien täysin eri ryhmään kuin ouzo, jota direktiivin 92/83 23 artiklan 2 kohta koskee. Mikäli Helleenien tasavalta on vakuuttunut siitä, että tsipouro ja tsikoudia on sisällytettävä näiden tuotteiden samanlaisuuden takia kyseisen direktiivin 23 artiklan 2 kohdassa olevan poikkeussäännöksen piiriin ouzon tavoin, sen on ryhdyttävä toimiin, jotka vaaditaan tämän sisällyttämisen toteuttamiseen lainsäädäntötasolla.
- 28 Komissio korostaa tässä asiayhteydessä, että unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan unionin lainsäätäjän aikomuksena ei ollut sallia, että jäsenvaltiot saisivat ottaa vapaan harkintansa mukaan käyttöön direktiivissä 92/83 säädetyistä järjestelmistä poikkeavia järjestelmiä (tuomio 10.4.2014, komissio v. Unkari, C-115/13, ei julkaistu, EU:C:2014:253, 35 kohta).
- 29 Komissio arvostelee ensimmäisen kanneperusteen toisessa osassa Helleenien tasavaltaa siitä, ettei se ole noudattanut sekä SEUT 110 artiklan ensimmäisestä kohdasta että SEUT 110 artiklan toisesta kohdasta seuraavia velvoitteitaan.
- 30 Komission mukaan SEUT 110 artiklan ensimmäisessä kohdassa, jossa määrätään, että ”jäsenvaltiot eivät määrää muiden jäsenvaltioiden tuotteille – – korkeampia välittömiä tai välillisiä – – maksuja, kuin ne välittömästi tai välillisesti määräävät samanlaisille kotimaisille tuotteille”, olevaa käsitettä samanlainen on tulkittava laajentavasti.
- 31 Komissio katsoo, että kahden tuotteen samanlaisuudesta tehtävää arviointia varten on tutkittava erityisesti niiden objektiivisia ominaispiirteitä. Asetuksen N:o 110/2008 liitteessä II olevassa rypäleiden puristejäännöksestä tislattuja väkeviä alkoholijuomia tai marcia koskevassa 6 kohdassa luetellut ominaispiirteet ovat niitä ominaispiirteitä, jotka myös tsipourolla ja tsikoudialla on oltava. Nämä kaksi tuotetta ovat näin ollen samanlaisia ainakin kaikkien niiden tuotujen tislattujen alkoholijuomien kanssa, jotka kuuluvat asetuksessa N:o 110/2008 tarkoitettuun ryhmään ”Rypäleiden puristejäännöksestä tislattut väkevät alkoholijuomat tai marc”.
- 32 Komissio täsmentää tässä asiayhteydessä, että sen mukaan juoman kulutustapaa ei voida katsoa perusteeksi, jolla nämä kaksi juomaa erotetaan toisistaan, koska kuluttajien tottumukset vaihtelevat eivätkä sovi siten pysyvästi käytettäväksi perusteeksi.



- 33 Komissio katsoo SEUT 110 artiklan toisesta kohdasta, jonka mukaan ”jäsenvaltiot eivät liioin määrää muiden jäsenvaltioiden tuotteille sellaisia sisäisiä maksuja, joilla välillisesti suojellaan muuta tuotantoa”, että tässä määräyksessä kielletään kaikenlainen välillinen verotuksellinen protektionismi sellaisten maahan tuotujen tuotteiden osalta, jotka ovat siitä huolimatta, että ne eivät ole samanlaisia kotimaisten tuotteiden kanssa, kuitenkin edes osittain välillisessä tai mahdollisessa kilpailutilanteessa joidenkin kotimaisten tuotteiden kanssa.
- 34 Komissio korostaa, että tsipouro ja tsikoudia voivat olla kilpailutilanteessa whiskyn, ginin ja vodkan kaltaisten tislattujen alkoholijuomien kanssa.
- 35 Komissio toteaa lopuksi, että Kreikkaan tuotujen tislattujen alkoholijuomien myynti on vähentynyt vuodesta 2010 suhteessa tislattujen alkoholijuomien kotimaisen tuotannon myyntiin, mikä osoittaa, että tämän kanteen kohteena olevalla Kreikan valmisteverolainsäädännöllä on kotimaista tuotantoa suojeleva vaikutus.
- 36 Helleenien tasavalta toteaa ensiksi komission esittämästä väitteestä, jonka mukaan ”vakituisiksi tislaajiksi” kutsuttujen tislausyritysten valmistamaan tsipouroon ja tsikoudiaan sovellettava Kreikan valmisteverolainsäädäntö ei sovellu yhteen direktiivin 92/83 19 ja 21 artiklan sekä 23 artiklan 2 kohdan kanssa, että ouzo sekä tsipouro ja tsikoudia kuuluvat asetuksen N:o 110/2008 mukaan eri alkoholijuomien ryhmiin siten, että ouzo kuuluu ryhmään ”Tislattu anis” ja tsipouro ja tsikoudia ryhmään ”Rypäleiden puristejäännöksestä tislattu väkevä alkoholijuoma tai marc”.
- 37 Helleenien tasavallan mukaan tämä seikka ei kuitenkaan välttämättä merkitse sitä, että näiden tislattujen alkoholijuomien ominaispiirteet ja ominaisuudet olisivat erilaisia. Samaa 50 prosentilla alennettua valmisteverokantaa voitaisiin soveltaa direktiivin 92/83 23 artiklan 2 kohdan perusteella tsipouroon ja tsikoudiaan sekä ouzoon siitä huolimatta, että tätä säännöstä on tulkittava suppeasti.
- 38 Helleenien tasavalta tukee tätä lähestymistapansa sillä, että direktiivin 92/83 23 artiklan 2 kohtaa on tulkittava ylemmäntasoisista oikeusnormeista seuraavien vaatimusten eli tässä tapauksessa SEUT 110 artiklassa asetettujen vaatimusten valossa. Tämän primaarioikeuden määräyksen tavoitteena on sen mukaan kaikenlaisen verotuksellisen syrjinnän kieltäminen.
- 39 Helleenien tasavalta pitää virheellisenä komission argumenttia, jonka mukaan SEUT 110 artiklalla pyritään suojelemaan toisista jäsenmaista peräisin olevia tuotteita, kun taas tuote, johon Helleenien tasavalta viittaa direktiivin 23 artiklan 2 kohdan osalta, on kotimaiseen tuotantoon kuuluva ouzo, ja tästä syystä kyseinen jäsenvaltio kiistää myös komission moitteen siitä, ettei se ollut noudattanut SEUT 110 artiklasta seuraavia velvoitteitaan.
- 40 Helleenien tasavalta esittää toiseksi, että se, että SEUT 110 artiklan ensimmäisessä kohdassa kielletään jäsenvaltioita määräämästä muiden jäsenvaltioiden tuotteille korkeampia maksuja kuin ne määräävät samanlaisille kotimaisille tuotteille, ei ole esteenä kyseessä olevalle Kreikan valmisteverolainsäädännölle. Kyseisen jäsenvaltion mukaan tsipouro ja tsikoudia – maustettuna tai maustamattomana – eroavat maahantuoduista muista tislatuista alkoholijuomista, kuten – mutta ei pelkästään – whiskystä, ginistä tai vodkasta, vaan myös grappasta tai zivianiasta, ja ne eroavat yleisellä tavalla rypäleiden puristejäännöksestä tislattun väkevän alkoholijuoman ryhmään kuuluvista tislatuista alkoholijuomista.
- 41 Helleenien tasavalta toteaa tässä asiayhteydessä, että asetuksen N:o 110/2008 liitteessä II olevassa 6 kohdassa asetetut edellytykset, jotka rypäleiden puristejäännöksestä tislattun väkevän alkoholijuoman on täytettävä, on muotoiltu hyvin lavein sanamuodoin ja ettei niissä kuvata kyseisen tuotteen olennaisia laadullisia ominaisuuksia. Niinpä niissä ei ole otettu huomioon muun muassa käytettyä raaka-ainetta, eli marcia, eikä käytettyä tislausmenetelmää, joilla molemmilla on ratkaiseva vaikutus saadun väkevän alkoholijuoman aistinvaraisiin ominaisuuksiin.

- 42 Kolmanneksi Helleenien tasavalta kiistää SEUT 110 artiklan toisen kohdan, jossa jäsenvaltioita kielletään määräämästä muiden jäsenvaltioiden tuotteille sellaisia sisäisiä maksuja, joilla välillisesti suojellaan muuta tuotantoa, yhteydessä myös sen, että yhtäältä tsipouron ja tsikoudian ja toisaalta whiskyn, ginin ja vodkan kaltaisten muiden tislattujen alkoholijuomien sekä rypäleiden puristejäänöksestä tislattun väkevän alkoholijuoman ryhmään kuuluvien tislattujen alkoholijuomien välillä olisi kilpailutilanne.
- 43 Tässä asiayhteydessä Helleenien tasavalta kiistää lopuksi komission esittämät toteamukset Kreikkaan tuotujen tislattujen alkoholijuomien kulutuksen vähentymisestä. Helleenien tasavallan mukaan vuodet 2010–2012 olivat kriisivuosia eikä niiden perusteella voida tehdä varmoja ja luotettavia johtopäätöksiä tislattujen alkoholijuomien eri ryhmien kulutuksesta. Näin ollen ei ole osoitettu, että Kreikan verolainsäädäntö vaikuttaisi tsipouroa ja tsikoudiaa suojaavasti, kuten komissio väittää.

*Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta*

- 44 Aluksi on todettava, että kun kysymys on säännelty tyhjentävästi yhdenmukaistamisella unionin tasolla, kaikkia tähän kysymykseen liittyviä kansallisia toimia on arvioitava kyseisen tyhjentävän yhdenmukaistamistoimen säännösten eikä EUT-sopimuksen määräysten kannalta (ks. vastaavasti tuomio 14.3.2013, komissio v. Ranska, C-216/11, EU:C:2013:162, 27 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja tuomio 10.4.2014, komissio v. Unkari, C-115/13, ei julkaistu, EU:C:2014:253, 38 kohta).
- 45 Tässä yhteydessä on todettava, että direktiivillä 92/83 on yhdenmukaistettu tyhjentävästi alkoholin ja alkoholijuomien valmisteverojen rakenteet unionissa. Tämän direktiivin 19 ja 21 artiklan mukaan jäsenvaltioiden on vahvistettava direktiivin 92/84 mukaisesti periaatteessa sama valmisteveron määrä kaikille etyylialkoholin valmisteveron alaisille tuotteille, koska poikkeukset, joissa jäsenvaltioiden sallitaan tietyin edellytyksin vahvistaa valmisteveron vähimmäismäärää alhaisempi valmisteverotaso, on esitetty täsmällisellä tavalla direktiivin 92/83 22 ja 23 artiklassa (ks. vastaavasti tuomio 10.4.2014, komissio v. Unkari, C-115/13, ei julkaistu, EU:C:2014:253, 38 ja 39 kohta).
- 46 Tästä seuraa, että unionin tuomioistuimen on tulkittava vain direktiiviä 92/83 ja direktiiviä 92/84 arvioidessaan komission esittämiä väitteitä.
- 47 Käsiteltävässä asiassa kyseisessä kansallisessa lainsäädännössä sovelletaan tavanomaiseen kansalliseen valmisteveron määrään verrattuna 50 prosentilla alennettua valmisteveron määrää ”vakituiseksi tislaajiksi” kutsuttujen tislausyritysten valmistamaan tsipouroon ja tsikoudiaan, kun taas muista jäsenvaltioista tuoduista alkoholijuomista kannetaan tavanomaisen valmisteveron määrän mukainen vero.
- 48 Direktiivin 92/83 23 artiklassa olevasta säännöksestä, jolla poiketaan kyseisen direktiivin 19 ja 21 artiklasta seuraavasta periaatteesta, jonka mukaan kaikkiin etyylialkoholin valmisteveron alaisiin tuotteisiin on sovellettava samaa valmisteveron määrää, on todettava, että tämä poikkeussäännös koskee yksiselitteisesti Helleenien tasavallan osalta yksinomaan ”aniksella maustettua tislattua alkoholijuomaa” eli ouzoa.
- 49 Kyseisen direktiivin 23 artiklan 2 kohtaa on poikkeussäännöksenä, jossa otetaan käyttöön poikkeusjärjestelmä valmisteverojen vahvistamista koskevasta yleisestä periaatteesta, tulkittava suppeasti.
- 50 Unionin tuomioistuin on jo todennut direktiivissä 92/83 tietyjen juomaryhmien osalta säädetyistä valmisteverovapautuksista tai valmisteverotason erityisistä alennuksista, että kun otetaan huomioon kyseisen direktiivin tavoitteet ja sen johdanto-osan 17. perustelukappaleen sanamuoto, jossa viitataan sisämarkkinoilla aiheutuvan kilpailun vääristymisen kieltämiseen, unionin lainsäätäjän aikomuksena ei

ollut sallia, että jäsenvaltiot saisivat ottaa vapaan harkintansa mukaan käyttöön direktiivissä 92/83 säädetyistä järjestelmistä poikkeavia järjestelmiä (tuomio 10.4.2014, komissio v. Unkari, C-115/13, ei julkaistu, EU:C:2014:253, 35 kohta).

- 51 Vaikka edellä olevasta seuraa, että direktiivin 92/83 19 ja 21 artiklaa, luettuna yhdessä kyseisen direktiivin 23 artiklan 2 kohdan kanssa, on tulkittava siten, että koska tsipouro ja tsikoudia eivät kuulu unionin lainsäädännössä, sellaisena kuin sitä sovelletaan tällä hetkellä, kyseisen direktiivin 23 artiklan 2 kohdassa säädetyssä poikkeusjärjestelmässä tarkoitettujen tuotteiden piiriin, niihin on sovellettava samaa valmisteveron määrää kuin kaikkiin kyseisen direktiivin soveltamisalaan kuuluviin etyylialkoholituotteisiin, on kuitenkin tutkittava, kumoutuuko tällainen arviointi, kun näitä säännöksiä tulkitaan SEUT 110 artiklan määräysten valossa. Helleenien tasavalta esittää nimittäin, että tämän lähestymistavan mukaan direktiivin 92/83 23 artiklan 2 kohtaa pitää tulkita laajasti siten, että tsipouro ja tsikoudia sisältyvät sen soveltamisalaan.
- 52 Tässä yhteydessä on palautettava mieleen, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan SEUT 110 artiklan tarkoituksena on turvata tavaroiden vapaa liikkuvuus jäsenvaltioiden välillä normaaleissa kilpailuolosuhteissa. Tältä osin kyseisellä artiklalla pyritään poistamaan kaikenlainen suojaaminen, joka voi johtua muista jäsenvaltioista peräisin olevia tuotteita syrjivän sisäisen verotuksen soveltamisesta (ks. vastaavasti tuomio 7.4.2011, Tatu, C-402/09, EU:C:2011:219, 34 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 53 Unionin tuomioistuin on jo todennut tässä asiayhteydessä, että SEUT 110 artiklan ensimmäisellä kohdalla pyritään takaamaan sisäisen verotuksen täydellinen neutraalisuus kotimaan markkinoilla jo olevien ja maahantuotavien tuotteiden välisen kilpailun osalta (ks. vastaavasti tuomio 7.4.2011, Tatu, C-402/09, EU:C:2011:219, 35 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 54 SEUT 110 artiklan sanamuodosta ilmenee siten selvästi, että verotuksen neutraalisuuden periaatteella, johon Helleenien tasavalta vetoaa, viitataan ainoastaan kotimaisten tuotteiden ja maahantuotavien tuotteiden yhdenvertaiseen kohteluun. Tuotteet, joihin Helleenien tasavalta viittaa direktiivin 92/83 23 artiklan 2 kohdan yhteydessä, eli tässä tapauksessa ouzo sekä tsipouro ja tsikoudia ovat kuitenkin kotimaiseen tuotantoon kuuluvia tuotteita.
- 55 Tämän jälkeen on palautettava mieleen, että vaikka unionin tuomioistuin on jo katsonut, että verotuksen neutraalisuuden periaate voi ilmentää eri asiayhteydessä yhdenvertaisen kohtelun periaatetta (ks. vastaavasti tuomio 10.11.2011, The Rank Group, C-259/10 ja C-260/10, EU:C:2011:719, 61 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen), se on täsmentänyt, että verotuksen neutraalisuuden periaatteen itsensä nojalla ei voida laajentaa vapautuksen soveltamisalaa. Mainittu periaate ei nimittäin ole primaarioikeuden määräys, joka voisi määrittää vapautuksen pätevyyden, vaan tulkintaperiaate, jota on sovellettava samanaikaisesti vapautusten suppean tulkinnan periaatteen kanssa (ks. vastaavasti tuomio 19.7.2012, Deutsche Bank, C-44/11, EU:C:2012:484, 45 kohta).
- 56 Kuten tämän tuomion 48 kohdassa on todettu, direktiivin 92/83 23 artiklan 2 kohta on luonteeltaan poikkeussäännös, joka on selvä ja täsmällinen.
- 57 Helleenien tasavallan lähestymistapa, jolla se pyrkii tulkitsemaan kyseistä säännöstä SEUT 110 artiklan valossa laajentavasti sisällyttämällä siihen tsipouron ja tsikoudian, on näin ollen hylättävä.
- 58 Tällaisessa tilanteessa ensimmäinen kanneperuste on hyväksyttävä.

***Direktiivin 92/83 19 ja 21 artiklan, luettuna yhdessä kyseisen direktiivin 22 artiklan 1 kohdan ja direktiivin 92/84 3 artiklan 1 kohdan kanssa, sekä SEUT 110 artiklan rikkomista koskeva toinen kanneperuste***

*Asianosaisten lausumat*

- 59 Komission toinen kanneperuste jakaantuu kahteen osaan.
- 60 Komissio väittää kanneperusteen toisessa osassa, että ”satunnaisiksi tislaajiksi” kutsuttujen pienten tislaajien valmistamaan tsipouroon ja tsikoudiaan sovellettava Kreikan valmisteverolainsäädäntö ei sovellu yhteen direktiivin 92/83 19 ja 21 artiklan sekä 22 artiklan 1 kohdan sekä direktiivin 92/84 3 artiklan 1 kohdan kanssa.
- 61 Komissio palauttaa tästä mieleen, että direktiivin 92/83 19 artiklan ja 21 artiklan mukaan Helleenien tasavalta on velvollinen soveltamaan periaatteessa samaa direktiivin 92/84 mukaisesti vahvistettua valmisteveron määrää kaikkiin etyylialkoholin valmisteveron alaisiin tuotteisiin. Jäsenvaltiot voivat soveltaa tähän alkoholiin ainoastaan poikkeuksellisesti ja kyseisen direktiivin 22 artiklassa asetuihin rajoituksiin alennettuja valmisteveron määriä silloin, kun alkoholin ovat valmistaneet pienet tislaamot.
- 62 Komissio toteaa, että kyseisen Kreikan valmisteverolainsäädännön mukaan pienten tislaamojen tuottamasta tsipourosta ja tsikoudiasta kannetaan vero, jonka määrä on 0,59 euroa kilogrammalta, mikä vastaa 59 euroa hehtolitralla. Kannettavan veron määrä alittaa selvästi direktiivin 92/83 22 artiklan 1 kohdan nojalla sallitun valmisteverotason alennuksen, jonka suuruus on 50 prosenttia direktiivin 92/84 3 artiklan 1 kohdan mukaisesti vahvistetusta tavanomaisen kansallisen valmisteveron vähimmäismäärästä, joka on 550 euroa hehtolitralla puhdasta alkoholia.
- 63 Yhtäältä komission mukaan Kreikan lainsäädännössä ei säädetty ”satunnaisiksi tislaajiksi” kutsuttujen pienten tislaajien osalta noudatettavaksi tulevista direktiivin 92/83 22 artiklan 1 kohdassa vahvistetuista tuotannon rajoista, eli tässä tapauksessa vähintään kymmenestä hehtolitrasta puhdasta alkoholia vuodessa.
- 64 Komissio arvostelee toisen kanneperusteensa toisessa osassa Helleenien tasavaltaa siitä, ettei se ole noudattanut ”satunnaisiksi tislaajiksi” kutsuttujen pienten tislaajien valmistamaan tsipouroon ja tsikoudiaan sovellettavan valmisteverolainsäädäntönsä osalta sekä SEUT 110 artiklan ensimmäisestä kohdasta että SEUT 110 artiklan toisesta kohdasta seuraavia velvoitteitaan. Komissio viittaa tältä osin tämän tuomion 29–35 kohdassa esittämäänsä argumentaatioon.
- 65 Helleenien tasavalta huomauttaa, että tsipouroon ja tsikoudian ”satunnaisiksi tislaajiksi” kutsuttujen pienten tislaajien toiminta tapahtuu erityisissä kansallisissa puitteissa, joissa otetaan huomioon pitkään jatkunut perinteinen käytäntö. Äärimmäisen yksinkertaisilla välineillä valmistettavaa tsipouroa ja tsikoudiaa myydään yksinomaan irtotavarana yksityiseltä yksityiselle, eikä se ole koskaan ollut yhteisön sisäisten liiketoimien kohteena.
- 66 Sovellettava direktiivin 92/83 22 artiklan 4 kohdassa säädetyn kaltainen tietty ja vakiomääräinen vero on luonteeltaan symbolinen, koska sillä pyritään pääasiallisesti valvomaan, että niitä erittäin tiukkoja kansallisia puitteita, joissa ”satunnaisiksi tislaajiksi” kutsuttujen pienten tislaajien on toimittava, noudatetaan.
- 67 Helleenien tasavalta viittaa tässä asiayhteydessä vielä Ecofin-neuvoston 19.10.1992 päivätyyn pöytäkirjaan, jonka mukaan yksityiseen käyttöön tarkoitettujen pienten alkoholimäärien tuotannon verosta perinteisesti vapauttavat jäsenvaltiot voivat jatkaa näiden verovapautusten soveltamista.

*Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta*

- 68 Kuten tämän tuomion 45 kohdassa on palautettu mieleen, alkoholin ja alkoholijuomien valmisteverojen rakenteet on yhdenmukaistettu tyhjentävästi unionissa erityisesti niiden edellytysten osalta, joiden mukaisesti jäsenvaltiot voivat vahvistaa valmisteveron vähimmäismäärää alhaisemman valmisteverotason. Näin ollen toinen kanneperuste on tutkittava yksinomaan direktiivin 92/83 ja direktiivin 92/84 säännösten, joita kanneperusteen ensimmäinen osa koskee, kannalta.
- 69 Komissio esittää, että Kreikan valmisteverolainsäädännössä säädetään ”satunnaisiksi tislaajiksi” kutsuttujen pienten tislaajien valmistamasta tsipourosta ja tsikoudiasta kannettavasta verosta, jonka määrä on 59 euroa hehtolitralta, mikä alittaa selvästi direktiivin 92/83 22 artiklan 1 kohdan nojalla sallitun valmisteverotason alennuksen, jonka suuruus on 50 prosenttia direktiivin 92/84 3 artiklan 1 kohdan mukaisesti vahvistetusta tavanomaisen kansallisen valmisteveron vähimmäismäärästä, joka on 550 euroa hehtolitralta puhdasta alkoholia.
- 70 Tästä argumentaatiosta on syytä palauttaa mieleen ensiksi, että on selvää, että Kreikan valmisteverolainsäädännössä ei noudateta ”satunnaisiksi tislaajiksi” kutsuttujen pienten tislaajien valmistaman tsipouron ja tsikoudian osalta direktiivin 92/83 19 ja 21 artiklassa, luettuna yhdessä direktiivin 92/84 3 artiklan kanssa, säädettyä etyylialkoholin valmisteveron vähimmäismäärää.
- 71 Seuraavaksi on todettava, että direktiivissä 92/83 säädetään valmisteverovapautuksista tai valmisteverotason erityisistä alennuksista tiettyjen juomaryhmien tai tiettyjen jäsenvaltioiden osalta. Kun otetaan huomioon kyseisen direktiivin tavoitteet ja sen johdanto-osan 17. perustelukappaleen sanamuoto, jossa muistutetaan siitä, että mahdolliset alennetut valmisteverojen määrät eivät saa aiheuttaa kilpailun vääristymistä sisämarkkinoilla, on kuitenkin päädyttävä siihen, ettei unionin lainsäätäjän aikomuksena ollut sallia, että jäsenvaltiot saisivat ottaa vapaan harkintansa mukaan käyttöön direktiivissä 92/83 säädetystä järjestelmästä poikkeavia järjestelmiä.
- 72 Pienten etyylialkoholimäärien verovapautusten vaikutuksista sisämarkkinoilla on todettava, että unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan on niin, että kun kysymys on säännelty yhdenmukaistamisella unionin tasolla, kaikkia tähän kysymykseen liittyviä kansallisia toimia on arvioitava kyseisen yhdenmukaistamistoimen säännösten kannalta (ks. vastaavasti tuomio 10.4.2014, komissio v. Unkari, C-115/13, ei julkaistu, EU:C:2014:253, 38 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 73 Direktiiveissä 92/83 ja 92/84 vahvistetaan tällaisessa asiayhteydessä etyylialkoholin valmisteveron vähimmäismäärät ilman, että kyseisen veron soveltaminen riippuisi niistä vaikutuksista, joita kyseisen alkoholin tuotannosta ja sen yksityisesti tapahtuvasta käytöstä saattaa aiheutua markkinoilla. Näin ollen Helleenien tasavallan väite, jonka mukaan tsipouron ja tsikoudian myynti tapahtuu yksityiseltä yksityiselle eikä se ole koskaan ollut yhteisön sisäisten liiketoimien kohteena, on vailla merkitystä.
- 74 Helleenien tasavallan argumentoinnista, jonka mukaan tsipouron ja tsikoudian ”satunnaisiksi tislaajiksi” kutsuttujen pienten tislaajien toiminta tapahtuu erityisissä kansallisissa puitteissa, joissa otetaan huomioon pitkään jatkunut perinteinen käytäntö, on todettava, että vaikka direktiivin 92/83 johdanto-osan 16. perustelukappaleessa todetaan, että jäsenvaltioiden annetaan soveltaa alennettuja valmisteverojen määriä tai valmisteverovapautuksia tiettyihin alueellisiin ja perinteisiin tuotteisiin, tämä ei kuitenkaan merkitse sitä, että jäsenvaltiot voisivat vapautua kansallisen perinteen itsensä perusteella niistä velvoitteista, joita niillä on unionin oikeuden perusteella (ks. vastaavasti tuomio 10.4.2014, komissio v. Unkari, C-115/13, ei julkaistu, EU:C:2014:253, 44 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 75 Tyhjentävän kokonaiskuvan antamiseksi on vielä täsmennettävä, että Ecofin-neuvoston pöytäkirjaan sisältyvällä lausumalla ei voida kyseenalaistaa tämän tuomion 71–74 kohdassa tehtyä analyysiä. Vakiintuneesta oikeuskäytännöstä nimittäin seuraa, että direktiivin antamista edeltäneiden esitöiden aikana esitettyjä lausumia ei voida käyttää hyväksi direktiivin tulkinnassa silloin, kun lausumien

sisältöä ei ole millään tavalla ilmaistu kyseisen säännöksen sanamuodossa, eikä lausumilla siten ole oikeusvaikutuksia (tuomio 10.4.2014, komissio v. Unkari, C-115/13, ei julkaistu, EU:C:2014:253, 36 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

- 76 Kaikista edellä olevista seikoista seuraa, että Helleenien tasavalta ei ole noudattanut direktiivin 92/83 19 ja 21 artiklan, luettuna yhdessä kyseisen direktiivin 22 artiklan 1 kohdan ja direktiivin 92/84 3 artiklan 1 kohdan kanssa, mukaisia velvoitteitaan, koska se on antanut ja pitänyt voimassa lainsäädännön, jossa ”satunnaisiksi tislaajiksi” kutsuttujen pienten tislaajien tuottamasta tsipourosta ja tsikoudiasta kannetaan siinä määritellyin edellytyksin valmistevero, jonka määrä on 59 euroa hehtolitralta.
- 77 Näistä seikoista seuraa, että toinen kanneperuste on hyväksyttävä.
- 78 Kaiken edellä esitetyn perusteella on todettava, että Helleenien tasavalta ei ole noudattanut
- direktiivin 92/83 19 ja 21 artiklan, luettuna yhdessä kyseisen direktiivin 23 artiklan 2 kohdan kanssa, mukaisia velvoitteitaan, koska se on antanut ja pitänyt voimassa lainsäädännön, jossa ”vakituisiksi tislaajiksi” kutsuttujen tislausyritysten valmistamaan tsipouroon ja tsikoudiaan sovelletaan tavanomaiseen kansalliseen valmisteveron määrään verrattuna 50 prosentilla alennettua valmisteveron määrää
  - direktiivin 92/83 19 ja 21 artiklan, luettuna yhdessä kyseisen direktiivin 22 artiklan 1 kohdan ja direktiivin 92/84 3 artiklan 1 kohdan kanssa, mukaisia velvoitteitaan, koska se on antanut ja pitänyt voimassa lainsäädännön, jossa ”satunnaisiksi tislaajiksi” kutsuttujen pienten tislaajien valmistamaan tsipouroon ja tsikoudiaan sovelletaan tässä lainsäädännössä säädettyin edellytyksin huomattavasti alennettua valmisteveron määrää.

### **Oikeudenkäyntikulut**

- 79 Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 138 artiklan 1 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska komissio on vaatinut Helleenien tasavallan velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut ja koska tämä on hävinnyt asian, Helleenien tasavalta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (seitsemäs jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

**1) Helleenien tasavalta ei ole noudattanut**

- alkoholin ja alkoholijuomien valmisteverojen rakenteiden yhdenmukaistamisesta 19.10.1992 annetun neuvoston 92/83/ETY 19 ja 21 artiklan, luettuna yhdessä kyseisen direktiivin 23 artiklan 2 kohdan kanssa, mukaisia velvoitteitaan, koska se on antanut ja pitänyt voimassa lainsäädännön, jossa ”vakituisiksi tislaajiksi” kutsuttujen tislausyritysten valmistamaan tsipouroon ja tsikoudiaan sovelletaan tavanomaiseen kansalliseen valmisteveron määrään verrattuna 50 prosentilla alennettua valmisteveron määrää
- direktiivin 92/83 19 ja 21 artiklan, luettuna yhdessä kyseisen direktiivin 22 artiklan 1 kohdan ja alkoholin ja alkoholijuomien valmisteverojen määrien lähentämisestä 19.10.1992 annetun neuvoston direktiivin 92/84/ETY 3 artiklan 1 kohdan kanssa, mukaisia velvoitteitaan, koska se on antanut ja pitänyt voimassa lainsäädännön, jossa ”satunnaisiksi tislaajiksi” kutsuttujen pienten tislaajien valmistamaan tsipouroon ja tsikoudiaan sovelletaan tässä lainsäädännössä säädetyin edellytyksin huomattavasti alennettua valmisteveron määrää.

**2) Helleenien tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.**

Allekirjoitukset